Lietas Nr. 130095616
Lietvedības Nr. 1-0150-17/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2017.gada 3.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese B.Horuna,
rakstveida procesā, izskatot /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 9.septembra lēmumu Nr.2159, un konstatēja

Aprakstošā daļa

2016.gada 13.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk – SAPIB) Meklēšanas nodaļas inspektors A.Ruskulis sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC261218 par to, ka 2016.gada 29.maijā plkst.12.22 (izsaukuma laiks) tika konstatēts, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli MAZDA /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, (turpmāk – MAZDA) par Dravnieku ielas Nr./ielas numurs/ pagalmu, Rīgā, kur, nepārliecinoties par ceļu satiksmes drošību, uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim AUDI /TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, (turpmāk – AUDI) bojājot to, pēc kā, pārkāpjot noteikto kārtību, ceļu satiksmes negadījuma vietu atstāja. Tādējādi netika ievērotas Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 40.1., 41.2 un 100.punktā noteiktās prasības, par ko administratīvā atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā un 149.^{16}panta piektajā daļā.

Ar VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecākā inspektora E.Brakovska 2016.gada 3.augusta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC261218 transportlīdzekļa MAZDA vadītājs /pers. A/ ir saukts pie administratīvās atbildības, uzliekot naudas sodu 70 *euro* apmērā.

Nepiekrītot iepriekš minētajam lēmumam, /pers. A/ to pārsūdzēja VP RRP KPP. Ar VP RRP KPP 2016.gada 9.septembra lēmumu Nr.2159 (turpmāk – Iestādes lēmums) VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecākā inspektora E.Brakovska 2016.gada 3.augusta lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC261218 atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Iestādes lēmumā, izskatot administratīvā pārkāpuma materiālus, konstatēts, ka 2016.gada 29.maijā VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona (turpmāk – PPP ???) jaunākais inspektors J.Pētersons, Rīgā, iepretim Dravnieku ielas namam Nr./ielas numurs/, pagalmā, sastādīja ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ315487 par transportlīdzekļu sadursmes faktu, kurā tika bojāts transportlīdzeklis AUDI, kura īpašniece ir /pers. F/.

Bojājumus transportlīdzeklim AUDI, pēc aculiecinieka /pers. G/ vārdiem, radīja transportlīdzeklis MAZDA. Sastādot ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu, tika veikta transportlīdzekļu AUDI un MAZDA, kā arī notikuma vietas fotografēšana, tika pieņemts paskaidrojums no notikuma aculiecinieka /pers. G/ un transportlīdzekļa AUDI īpašnieces /pers. F/.

Lietas materiāli tālākai izskatīšanai tika nodoti VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas birojam (turpmāk – SAPIB).

VP RRP KPP SAPIB Meklēšanas nodaļas (turpmāk – MN) inspektors A.Ruskulis, apkopojot lietas materiālus, pieņēma paskaidrojumu no transportlīdzekļa MAZDA lietotāja /pers. A/, kā arī tika veikta abu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu apskate un fotografēšana, no abu transportlīdzekļu bojātām virsmām tika izņemti krāsu paraugi, kuri tika nosūtīti tiesu ekspertīžu birojam (turpmāk – VTEB) laku krāsu ekspertīzes veikšanai ar mērķi noskaidrot, vai starp abiem transportlīdzekļiem ir bijis savstarpējs kontakts.

Saņemot VTEB ekspertu atzinumu un vērtējot situāciju kopumā, inspektors A.Ruskulis secināja, ka transportlīdzekļa MAZDA vadītāja /pers. A/ rīcībā saskatāmi CSN 40., 40.1., 41.2. un 100.punkta prasību pārkāpumi, jo ar eksperta slēdzienu tika pierādīta abu transportlīdzekļu saskare. Savukārt, ņemot vērā aculiecinieka sniegto paskaidrojumu, tika secināts, ka tieši transportlīdzeklis MAZDA uztriecies transportlīdzeklim AUDI. Līdz ar to attiecībā pret /pers. A/ tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC261218.

2016.gada 3.augustā VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecākais inspektors E.Brakovskis, uzklausot /pers. A/ situācijas skaidrojumu un vērtējot to kopumā ar lietas materiāliem, secināja, ka transportlīdzekļa MAZDA vadītāja /pers. A/ rīcība bija pretrunā ar CSN40., 40.1., 41.2. un 100.punkta prasībām, jo viņš pēc uzbraukšanas stāvošam transportlīdzeklim AUDI, radot tam bojājumus, atstāja ceļu satiksmes negadījuma vietu. Ņemot vērā minēto, VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecākais inspektors E.Brakovskis pieņēma lēmumu lietā Nr.PC261218 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas un 149.^{16}panta piektās daļas, piemērojot viņam naudas sodu 70 *euro* apmērā, bez visu kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

Sūdzībā /pers. A/ norāda, ka nepiekrīt VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecākā inspektora E.Brakovska lēmumam lietā Nr.PC261218. Norāda, ka transportlīdzeklis MAZDA nevar piedalīties ceļu satiksmē, jo tam nav veikta transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana (turpmāk – ????). Uzsver, ka viņu, nesaprotamu iemeslu dēļ, par ceļu satiksmes negadījuma faktu policija informēja vairākas dienas pēc it kā transportlīdzekļu sadursmes brīža, proti, 2016.gada 24.maijā. Tāpat sūdzībā /pers. A/ norāda, ka transportlīdzeklis MAZDA jau ilgstošu laiku periodu nav kustināts un bojājumi uz abiem transportlīdzekļiem radušies tieši transportlīdzekļa AUDI vadītājas rīcības rezultātā. Ņemot vērā iepriekš minēto, /pers. A/ uzskata, ka lēmums par viņa saukšanu pie administratīvās atbildības ir atceļams.

/pers. F/ paskaidrojumā, kuru policijas darbiniekiem sniedza notikuma vietā, norāda, ka 2016.gada 22.maijā, ap plkst.10.00, novietoja transportlīdzekli AUDI stāvēšanai iepretim Dravnieku ielas namam Nr./ielas numurs/, pēc kā transportlīdzeklis netika izmantots. Tāpat paskaidrojumā viņa norāda, ka 2016.gada 24.maijā viņas transportlīdzeklim AUDI bojājumus (skrāpējumu) nodarīja transportlīdzeklis MAZDA. Transportlīdzekļu sadursmes faktam ir aculiecinieks /pers. G/.

/pers. G/ paskaidrojumā, kuru policijas darbiniekiem sniedza notikuma vietā, norāda, ka 2016.gada 24.maijā, ap plkst.10.00, izejot uz balkona (lodžijas), redzēja kā transportlīdzeklis MAZDA, izbraucot no stāvēšanas vietas, aizķer transportlīdzekli AUDI.

/pers. A/ paskaidrojumā, kuru sniedza VP RRP KPP SAPIB MN, norāda, ka nekādā transportlīdzekļu sadursmē viņš nebija iesaistīts. Tāpat viņš

piemin, ka arī 2016.gada 24.maijā, ap plkst. 10.00, nav bijusi saskare ar transportlīdzekli AUDI. Par konstatēto bojājumu izcelsmi viņš neko pastāstīt nevar, taču piebilst, ka kāds transportlīdzeklis, iespējams, uztriecies viņa transportlīdzeklim. /pers. A/ paskaidrojumā norāda, ka transportlīdzeklis MAZDA nav izmantojams ceļu satiksmē, jo tam nav veikta ????.

Vērtējot lietas materiālus, Iestāde secina, ka, transportlīdzekļu sadursme, kuras rezultātā tika bojāts transportlīdzeklis AUDI, notika namu pagalmā, iepretim Dravnieku ielas namam Nr./ielas numurs/. No ceļu satiksmes negadījuma aculiecinieku sniegtās informācijas secināms, ka transportlīdzekļu saskare notika brīdī, kad transportlīdzekļa MAZDA vadītājs, izbraucot no stāvēšanas vietas, manevrējot, ar priekšējo bamperi aizskāra priekšā stāvošo transportlīdzekli AUDI, bojājot tam aizmugurējo bamperi.

Analizējot policijas darbinieku notikuma vietā veiktos fotouzņēmumus, Iestāde secina, ka konkrētajā vietā (Dravnieku ielas nama pagalmā) transportlīdzekļi tiek novietoti paralēli brauktuves malai, ēkas puse. Līdz ar to, ņemot vērā pagalma konfigurāciju, transportlīdzekļi izvietoti gar gājēju ietvi. No sastādītās shēmas un notikuma vietā veiktiem fotouzņēmumiem redzams, ka gan transportlīdzeklis MAZDA, gan arī AUDI ar kreiso sānu novietoti gar brauktuves malu un gājēju ietvi.

Vērtējot notikuma vietā veiktos fotouzņēmumus, kuros redzamas transportlīdzekļu deformācijas (skrāpējumi) notikuma vietā kopsakarā ar VP RRP KPP SAPIB darbinieku veiktiem fotouzņēmumiem, secināms, ka transportlīdzekļu saskare ar bojātām virsmām, t.i., transportlīdzekļa MAZDA priekšējā bampera kreisais stūris un transportlīdzekļa AUDI aizmugurējā bampera labais stūris, vienam no transportlīdzekļiem stāvot, pie loģiska vērtējuma iespējama tikai pie no nosacījuma, ja transportlīdzeklis MAZDA, iebraucot vai izbraucot no stāvēšanas vietas, bija kustībā un virzoties gar priekšā stāvošā transportlīdzekļa AUDI aizmugurējo bamperi, aizķer tā labās puses stūra daļu. Pretējā gadījumā, t.i., pie nosacījuma, ja transportlīdzeklis MAZDA stāvēja un to aizķēra garām braucošs transportlīdzeklis AUDI, transportlīdzeklim AUDI būtu jāpārvietojas pa gājēju ietvi, daļēji braucot pa piemājas zālāju. Šādai versijai VP RRP KPP nerod loģisku skaidrojumu, jo nav gūstams loģisks skaidrojums transportlīdzekļa AUDI vadītājas rīcībai.

Analizējot VTEB ekspertes /pers.T/ atzinumu Nr.16-1008, kurā tika analizēti no abiem transportlīdzekļiem izņemtie krāsu paraugi, Iestāde secina, ka gan uz transportlīdzekļa AUDI izņemtā krāsu parauga ir krāsas parauga uzslāņojums, kas piederīgs transportlīdzekļa MAZDA krāsas uzslāņojuma paraugam, gan arī transportlīdzekļa MAZDA izņemtā krāsu parauga ir krāsas parauga uzslāņojums, kas piederīgs transportlīdzekļa AUDI krāsas uzslāņojuma paraugam. No eksperta atzinuma izriet, ka konkrētajā gadījumā nav šaubu par transportlīdzekļu savstarpējās saskarsmes faktu, t.i., ka kādā brīdī un kādā laikā ir bijis kontakts starp abiem augstāk minētajiem transportlīdzekļiem.

Ņemot vērā augstāk minēto un analizējot lietas materiālus kopumā, Iestāde uzskata, ka konkrētajā gadījumā viennozīmīgi tiek pierādīta transportlīdzekļa MAZDA līdzdalība transportlīdzekļu sadursmē, kurā tika bojāts transportlīdzeklis AUDI, kā arī, ņemot vērā, ka konkrēto transportlīdzekli izmanto tikai /pers. A/, tieši viņa rīcībā ir saskatāmi pārkāpumi, kas saistāmi ar ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu. Līdz ar to Iestāde uzskata, ka VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas vecākā inspektora E.Brakovska pieņemtais lēmums lietā Nr.PC261218 par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par CSN 40., 40.1., 41.2. un 100.punkta prasību neievērošanu, ir likumīgs un pamatots.

CSN nosaka, ka, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt (konkrētajā situācijā priekšā stāvošais transportlīdzeklis), transportlīdzekļa vadītājam neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc. Savukārt, ja noticis ceļu satiksmes negadījums un pie nosacījuma, ja otra transportlīdzekļa īpašnieks nav sastopams par notikumu jāinformē policija, pēc kā tālāk jārīkojas pēc policijas darbinieku norādījumiem.

Saistībā ar /pers. A/ argumentu, ka transportlīdzeklis nav izmantojams satiksmē, jo tam nav veikta ????, Iestāde norāda, ka polises neesamība nav šķērslis transportlīdzekļa izmantošanai ceļu satiksmē, neskatoties uz to, ka šāda rīcība ir administratīvi sodāma.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam, /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) to pārsūdzēja pilnā apjomā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā, uzskatot to par nepamatotu, un lūdz to atcelt.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka nepiekrīt 2016.gada 13.jūlijā sastādītajam Administratīvā pārkāpuma protokolam PC261218, ko pašrocīgi arī norādīja protokolā, kā arī nepiekrīt Iestādes lēmumam. Uzskata, ka lieta netika izskatīta pilnīgi, vispusīgi un objektīvi, saskaņā ar LAPK 244.pantu.

Sūdzībā norādīts, ka /pers. A/ jau sākotnēji savā paskaidrojumā norādīja, ka nav izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, transportlīdzeklis MAZDA nav braucamā stāvoklī, turklāt tai nav ???? polises, tas netika izkustināts un visu laiku stāvēja vienā un tajā pašā vietā. Ja pat tiek pieļauts, ka ar transportlīdzekli MAZDA ir izraisīts ceļu satiksmes negadījums 2016.gada 24.maijā, tad notikuma vietu ir atstājis tieši transportlīdzekļa AUDI vadītājs, jo par notikumu netika ziņots 2016.gada 24.maijā, bet gan piecas dienas vēlāk, 2016.gada 29.maijā. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, ir apšaubāms fakts, ka transportlīdzeklis AUDI, esot darbspējīgā stāvoklī, laikā posmā no 2016.gada 22.maija līdz 2016.gada 29.maijam, netika lietots. Līdz ar ko visticamāk piecu dienu laikā vairākkārt tika atstājis notikuma vietu, jo transportlīdzeklis MAZDA vispār nav izkustināts.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka sākotnējā sūdzībā lūdza policijai veikt papildus izmeklēšanu, lai noskaidrotu lietai būtiskos apstākļus, lai varētu objektīvi izskatīt lietu. Taču Iestāde neveica nevienu papildus izmeklēšanas darbību un pieņēma lēmumu, balstoties uz tiem pašiem pierādījumiem, kas bija sākotnēji, savu lēmumu pamatojot tikai ar /pers. G/ sniegto viena teikuma paskaidrojumu un eksperta atzinumu Nr.16-1008, no kura izriet, ka transportlīdzekļu krāsu pārklājumu paraugi sakrīt.

Sūdzības iesniedzējs neapstrīd nedz veiktās ekspertīzes rezultātu, nedz apstākli, ka abi transportlīdzekļi ir atradušies saskarsmē, viņš apstrīd faktu, ka saskarsme ir notikusi viņa darbību rezultātā.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Iestādes norāde, ka transportlīdzekļa AUDI vadītājai bija jāpārvietojas daļēji pa piemājas zālāju un gājēju ietvi, ir kritiski vērtējami. Policija šādus secinājumus izdarīja no notikuma vietā veiktajām fotofiksācijām, kas pat nav veiktas negadījuma dienā. Katru dienu transportlīdzekļu novietojums mainās, turklāt, nevienam nav zināms, kad šie bojājumi ir radušies un kāda ir to izcelsme. Iestāde secināja, ka Sūdzības iesniedzēja versija ir neloģiska pēc transportlīdzekļu izvietojuma apskates dienā, taču citās dienās šis izvietojums ir savādāks.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, lietā nav neviena pierādījuma, ka transportlīdzeklis MAZDA atradās kustībā, lietā ir tikai viena cilvēka paskaidrojums, kurš it kā redzēja, ka transportlīdzeklis MAZDA ir veicis šādu manevru, taču Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tas neatbilst patiesībai.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka transportlīdzekļa AUDI vadītājs vēlas saņemt apdrošināšanas atlīdzību, lai gan pats ir iebraucis transportlīdzeklī MAZDA, un izmantojot situāciju, ka Sūdzības iesniedzējam nekas nav zināms par bojājumiem, un paziņojis policijai, sagrozot notikuma faktus. Uzskata, ka lietā nav pierādījumu, kurš transportlīdzeklis ir izraisījis sadursmi.

LAPK 289.^{6}panta pirmā daļā noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

No lietas materiāliem secināms, ka Sūdzības iesniedzējs nav lūdzis skatīt sūdzību mutvārdu procesā.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz LAPK 268.^{1}pantu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir paziņots, nosūtot paziņojumu 2016.gada 2.novembrī.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietas materiālus, un izvērtējusi pārsūdzētā Iestādes lēmuma tiesiskumu un pamatotību kopsakarā ar sūdzībā ietvertajiem argumentiem, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar LAPK 289.^{6}panta devīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus: 1)vai ir noticis administratīvais pārkāpums, 2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, 3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, 4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību, 5) kāds administratīvais sods piemērojams personai, 6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams, 7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem, ir pilnībā pierādīts, ka pie Protokolā norādītajiem apstākļiem, pārkāpjot CSN, /pers. A/ ir izdarījis LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, un ar tiem konstatētos lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas Iestādes lēmuma motivācijai un atkārtoti to nenorāda.

Par /pers. A/ sūdzībā norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda sekojošo.

Iepazīstoties ar sūdzību, tiesa secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka starp transportlīdzekļiem MAZDA un AUDI notika sadursme. Sūdzības iesniedzējs neapstrīd 29.06.2016 Eksperta atzinuma Nr.16-1008 secinājumus, kas saistīti ar krāsas materiālu un pārklājumu izpēti. Lietā ir strīds ir par to, ka iepriekš minēto transportlīdzekļu sadursme notika Sūdzības iesniedzēja darbību rezultātā, un proti, ka /pers. A/, vadot transportlīdzekli MAZDA, ir izraisījis sadursmi ar stāvošo transportlīdzekli AUDI.

Saskaņā ar LAPK 149.^{16}panta piekto daļu, par ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšanu pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, — uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam no septiņiem līdz piecdesmit pieciem *euro*, cita transportlīdzekļa vadītājam uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro* un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz laiku no trim mēnešiem līdz diviem gadiem vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.

LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā atbildība ir paredzēta par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu. Konkrētajā gadījumā /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības pēc 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas par to, ka nav ievērojis CSN 41.2. un 100.punktā noteikto kartību.

CSN 41.2.punkts nosaka, ka par ceļu satiksmes negadījumu paziņo policijai un, ja nepieciešams, glābšanas dienestam un tālāk rīkojas pēc to norādījumiem.

Atbilstoši CSN 100.punktam, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Tātad, lai /pers. A/ sauktu pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nepieciešams konstatēt un pierādīt, ka viņš ir vadījis transportlīdzekli MAZDA administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā, neievērojot CSN 100.punktā noteikto, ir izraisījis ceļu satiksmes negadījumu, pēc kā, neievērojot CSN 41.2.punktā paredzēto kārtību, atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu, pārkāpjot CSN prasības.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tieši transportlīdzeklis AUDI ir izraisījis sadursmi ar stāvošo transportlīdzekli MAZDA, pēc kā vairākkārt ir atstājis notikuma vietu, pamatojot savu nostāju ar to, ka transportlīdzeklim MAZDA nav OCTA polises un tas nav braucamā stāvoklī. Tāpat Sūdzības iesniedzējs apšauba liecinieka /pers. G/ paskaidrojumu patiesumu.

Atbilstoši LAPK 243.panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta astotā daļa noteic, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

LAPK 243.^{1}pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Atbilstoši iepriekš minēto pantu regulējumam lietā tiek vērtēta pierādījumu pieļaujamība, ticamība un attiecināmība. Šie pierādījumu vērtēšanas kritēriji veido pierādīšanas mehānismu.

Tiesa, pārbaudot lietā iegūtos pierādījumus, secina, ka tie ir pieļaujami (fiksēti likumā noteiktajā kārtībā) un attiecināmi uz konkrēto lietu, proti, notikuma apstākļiem. Savukārt pierādījumu ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Ceļu satiksmes negadījumu reģistrēšanas protokolā norādīts, ka tas sastādīts pēc transportlīdzekļa AUDI īpašnieces un liecinieka paskaidrojumiem.

No liecinieka /pers. G/ paskaidrojuma izriet, ka 2016.gada 24.maijā transportlīdzeklis MAZDA, izbraucot, aizķēra stāvošo AUDI. Tiesa atzīst, ka liecinieka sniegtie paskaidrojumi nav pretrunā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tostarp, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu.

No transportlīdzekļa AUDI īpašnieces paskaidrojuma izriet, ka 2016.gada 22.maijā transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai un kopš tā brīža vairs netika lietots.

Iepazinusies ar lietā esošo CD-disku ar fotoattēliem, ņemot vērā transportlīdzekļu bojājumu raksturu, to izvietojumu, tiesai nerodas šaubas, ka tie ir

radušies administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajos apstākļos, ko apstiprina liecinieka /pers. G/ paskaidrojums.

Tiesa uzskata par nepamatotu /pers. A/ argumentu, ka transportlīdzeklis nav braucamā stāvoklī, tai nav OCTA polises, līdz ar to tas netika izkustināts.

No lietā esošajiem fotoattēliem secināms, ka transportlīdzeklim MAZDA tehniskā apskate bija derīga līdz 2016.gada 20.oktobrim. Sūdzības iesniedzējs nav pievienojis nekādus, pierādījumus, kas apliecinātu sūdzībā noradīto, ka transportlīdzeklis MAZDA nav braucamā stāvoklī, līdz ar ko minētais fakts, tiesas ieskatā, ir apšaubāms.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta trešā daļa nosaka, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, izvērtējot /pers. G/ paskaidrojumus kopsakarā ar citiem pierādījumiem (eksperta atzinums, fotofiksācijas), tiesa nekonstatē apstākļus, kas dod pamatu apšaubīt /pers. G/ paskaidrojumā noradīto lietas faktisko apstākļu izklāstu un liecinātu par /pers. G/ ieinteresētību sniegt nepatiesas ziņas, t.sk. par labu transportlīdzekļa AUDI īpašniecei.

Savukārt /pers. A/ argumentus tiesa vērtē kritiski, kā mērķi izvairīties no administratīvās atbildības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Iestāde ir objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un pieņēmusi pamatotu lēmumu. Lietā ir izvērtēti konstatētie fakti, atzīstot, ka ir pamats saukt pie administratīvās atbildības Sūdzības iesniedzēju un administratīvais pārkāpums pareizi kvalificēts pēc LAPK 149.^{16}panta piektās daļas un 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas.

Pārējos Sūdzības iesniedzējas minētos argumentus tiesa nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90*)).

Tiesnešiem jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu*).

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē, būtu pieļāvusi procesuālos pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā lēmuma atcelšanai.

Tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējam sods ir noteikts pamatoti un tiesiski. Līdz ar to, ņemot vērā administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa uzskata, ka tas sasniedz LAPK 22.pantā noteikto mērķi, t.i., administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs.

Saskaņā ar LAPK 299.pantu pārkāpējam naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad viņam izsniegts lēmums par naudas soda uzlikšanu, bet, ja šāds lēmums pārsūdzēts vai iesniegts protests par to, – vēlāk kā trīsdesmit dienu laikā no dienas, kad paziņots, ka sūdzība vai protests noraidīts.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Iestādes lēmums ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata, bet /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 243.-244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2016.gada 9.septembra lēmumu Nr.2159 un /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2017.gada 3.maijā.

Tiesnese B.Horuna